

2) Verein Deutsche Sprache eV понася направените от него съдебни разноски и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. от Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 18 април 2018 г. по дело T-298/17, Iordăchescu и др./Парламент и др.

(Дело C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподатели: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu (представител: адв. А. Cuculis)

Други страни в производството: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

С Определение от 31 януари 2018 г., Съдът (девети състав) отхвърли жалбата.

Жалба, подадена на 3 септември 2018 г. от Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 10 юли 2018 г. по дело T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Комисия

(Дело C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (представител: P. Hoffman, adwokat)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Швеция, Република Полша

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени определението на Общия съд от 10 юли 2018 г. по дело T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Комисия;
- да отмени решението на Европейската комисия от 12 юни 2015 г., GESTDEM 2015/1291, с което на жалбоподателя се отказва достъп до приетото от Европейската комисия подробно становище в рамките на процедурата по уведомяване 2014/537/PL и решението на Европейската комисия от 17 юли 2015, GESTDEM 2015/1291, с което на жалбоподателя се отказва достъп до приетото от Република Малта подробно становище в рамките на процедурата по уведомяване 2014/537/PL, както и да осъди Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски, направени от жалбоподателя или
- при условията на евентуалност, ако Съдът счита, че етапът, на който се намира делото, не му позволява да се произнесе с окончателно решение, да върне делото на Общия съд на Европейския съюз и да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Главни основания на жалбата:

- Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, (i) като в точки 30 и 32 от обжалваното определение е приел, че е малко вероятно твърдяната в рамките на жалбата незаконосъобразност да възникне в бъдеще и че интересът на жалбоподателя да поддържа жалбата е отпаднал и (ii) като в същите тези точки от определението приема, че основният въпрос в този контекст е дали има вероятност в бъдеще да възникне ситуация, в която на Комисията е изпратен проектозакон, отговарящ на нейните опасения относно действащото законодателство в държавата членка, която е отправила уведомлението и която е обект на течащо производство за установяване на неизпълнение на задължения и в която ситуация Комисията отказва достъпа до подробно становище, съставено на основание на Директива 98/34⁽¹⁾, свързано с този проектозакон, като обосновава този отказ с общата презумпция за неоповестяване, която произтича от необходимостта да се запази целостта на производството за неизпълнение на задължения, докато от правна гледна точка релевантният въпрос не е дали подобна специфична ситуация може да възникне, а дали съществува риск в бъдеще Комисията да приложи тълкуване на Регламент № 1049/2001⁽²⁾ или на Директива 98/34, на които тя се основава и което тълкуване жалбоподателят оспорва в жалбата си.
- Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като в точка 33 от обжалваното определение е приел, че необходимостта да се произнесе по жалба относно отказ на Комисията да оповести документи поради твърдяна „неразривна връзка“ между тях и висящо производство за установяване на неизпълнение на задължения, в което устната фаза на производството е приключила, не може да се изведе нито от необходимостта на жалбоподателя да бъде предоставена ефективна съдебна защита, нито от обстоятелството, че липсата на произнасяне на съдебно решение ще позволи на Комисията да избегне съдебния контрол върху своето решение, тъй като в противен случай всеки жалбоподател, който чието заявление за предоставяне на достъп до документи първоначално е отхвърлено, би могъл да поиска произнасяне по жалбата срещу това решение на Комисията, дори ако неговото заявление за достъп е удовлетворено след подаване на жалбата пред Общия съд.
- Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като в точка 34 от обжалваното определение е приел — макар производството по жалбата на жалбоподателя срещу оспорваните решения да е продължило почти 3 години и да е включвало размяната на много становища и едно съдебно заседание — че приключването на производството и необходимостта жалбоподателят или неговите членове още веднъж - този път в рамките на иск за обезщетение срещу Комисията — да установи неправомерния характер на обжалваните решения, нямало да съставлява необоснована тежест за жалбоподателя.
- Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като в точка 34 от обжалваното определение е приел, че не е необходимо да се произнася по същество относно твърденията за прегърпени от жалбоподателя или неговите членове вреди във връзка с обжалваните решения, само защото (i) жалбоподателят не е уточнил дали той или неговите членове „действително“ са възнамерявали да предявят такъв иск, (ii) жалбоподателят не се е основал на точни, конкретни и установими доказателства относно последиците от оспорваните решения и (iii) не е предоставил данни относно присъдите, които са последвали от отказа да се предостави достъп до документите, макар че (iv) в същото време Общият съд е осъдил жалбоподателя да плати направените от него разноски, които съставляват конкретна и несъмнена вреда, причинена на жалбоподателя в резултат от оспорваните решения.

Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като в точка 34 от обжалваното определение е приел, че жалбоподателят няма правен интерес да поддържа жалбата, макар че отмяната на оспорваните решения е необходима с оглед на поправяне на неимуществените вреди, причинени на жалбоподателя в качеството му на професионална организация и че няма друг начин за поправяне на подобни вреди.

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г, глава 13, том 23, стр. 207).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г, глава 1, том 3, стр. 76).